

Královské srdce

Ami C G Emi Ami

Noc už po-ma-lu kon - čí, v kr-bu o-heň plá-po-lá, jen já dnes ne-mo-hu

Emi Ami C G Emi

spát. V u-ších zbra-ně mi řin - čí, v dál - ce ko-hout ko - kr - há a

Ami G Ami (Ami) G

já smím jen u o - kna tkát. *Ref:* A tak za - tím - co jezd - ci už

Ami Emi G Ami

sed - la - jí ko - ně a ry - tí - ři o-pouš - tí sál, já od - mí - tám

G Ami Emi C G Ami (A)

mís - to, jež sou - ze - no je že - ně, dnes pů - jdu, kam pů - jde můj král.

Noc už pomalu končí, v krbu oheň plápolá,
jen já dnes nemohu spát.
V uších zbraně mi řinčí, v dálce kohout kokrhá
a já smím jen u okna tkát.

Když z luku já střelím, šípy cíle neminou,
tak proč bych měla tu dlít
a v komnatách truchlit, snad nejsem dívkou jedinou,
co u boku meč chtěla mít.

Ref: A tak zatímco jezdci už sedlají koně
a rytíři opouští sál,
já odmítám místo, jež souzeno je ženě,
dnes půjdu, kam půjde můj král.

Hvězdy chci vidět svítit, tryskem letět přes pláň
a do boje štít svůj si nést.
Vitr ve vlasech cítit, jak vane dolů ze stráně,
a projezdit tisíce cest.

Možná dobudu slávu, proč bych i já nemohla,
když královskou krev v srdci mám,
tak proč mám klonit hlavu, až hlas polnice zavolá,
kdo chce, ať tu zůstane sám.

Ref: